

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FÆDRENE ÆDE DRUER

Citation: Wied, Gustav: "Fædrene æde Druer. 1968", i Wied, Gustav: *Fædrene æde Druer. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 249.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied11val-shoot-idm140398128066656/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fædrene æde Druer. 1968

Familien Uldahl var flyttet ind paa første Sal i en gammel Købmandsgaard, der laa ved Byens søndre Port.

Fru Line og Pigebørnene havde lejet Lejligheden, fordi der hørte en stor gammel Have til. Saa var Overgangen ikke *just* saa svær. Og blive paa Egnen vilde de; nu havde Fru Line jo desuden ogsaa faaet Frøken Sofies Gravsted at pusle om ...

Nils forholdt sig ganske passiv til sin Families Handlinger, taknemmelig over, at man ikke ganske forstødte ham. Stille og beskeden førte han sig op. Og da han paa sit ydmyge Forsiag om af opportune Hensyn at dele Soveværelse med sin Hustru som i gamle Dage, fik et betuttet Afslag, valgte han sig, for at genere saa lidt som mulig, et Par afsides Værelser oppe paa Loftet ved Siden af Pige-kammeret.

Og her levede han tilbagetrukkent og stille og viste sig kun ved Maaltiderne ...

Men denne hjerteløse Forvisning fra Arne og Seng vakte naturligvis en betydelig Opsigt i den lille By. Gamle Fru Seemann paastod ligefrem at det var *skændigt*, som hans Damer behandlede ham. Rundt i andre kristelige Hjem sagde man det samme. Og Nils blev lidt efter lidt betragtet som noget af en Martyr.

Selv det, at han et Par Gange, inden Naaden endnu ret havde faaet Krammet paa ham, havde haft et let Tilbagefald og var blevet set beruset paa Gaden, afkræftede ingenlunde hans Anseelse. Han angrede nemlig saa aldeles nydelig bag efter, levnede sig ikke selv Ære og sagde, at det skulde ikke undre ham, om Gud til sidst mistede Taalmodigheden ...

Saa ofte Lejlighed gaves, gik han i Kirke. Og udsatte sig end yderligere for Verdens Spot ved Morgen og Aften at uddele religiøse Traktater til Arbejderne. Ja, han optraadte endogsaa af og til i gudelige Forsamlinger og lagde hele sin Fortid blot; hvad der vandt ham mangt et Øre i Menigheden ...

Kun Fru Line og hendes Døtre forholdt sig stadig uforstaaende og avisende over for denne Bevægelse.

Fru Line var bleven mere og mere indesluttet og faamælt siden sin Yndlingsdatters saa sørgelige Død. Ikke engang